'Η πόλις μας ἦτο γνωστὴ διὰ τὰς ὁπωσδήποτε φιλανθρωπικὰς ἐκδηλώσεις της. Μὲ τὴν δοκιμασίαν ὅμως τῶν πλημμυροπαθῶν ἐδικαίωσε κατὰ μέγα μέρος τὴν φήμην της. Καὶ εὐχόμεθα, τὸ πνεῦμα αὐτὸ τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ νὰ καλλιεργηθῇ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνώτερον βαθμόν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κρατικαί καὶ συλλογικαί, τοπικαί, ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἐσημειώθησαν πολλαί. Κενὰ ὅμως ὑπάρχουν πάμπολλα εἰς ἀνάγκας τῶν πληγέντων συμπολιτῶν. Αἱ οἰκογένειαι, τὰ ἄτομα ἂς ἐκδηλώσουν τὴν φιλαλληλίαν καὶ μονομερῶς. 'Η εὐφορία τῆς ψυχῆς των, αὐτὰς τὰς ἡμέρας, θὰ ἐπιπολάσῃ εἰς τὰς οἰκογενείας των.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

'Η ἐνίσχυσις τοῦ ΝΑΤΟ

Εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ὑπεβλήθη ἐντόνως τὸ αἴτημα τῆς 'Ελλάδος, διὰ τὴν χορήγησιν ἐνισχύσεως 18 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀμυντικῶν της δαπανῶν. 'Ο 'Οργανισμὸς τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν 23,5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὸ 1963, ἤτοι κατὰ 5,5 ἑκατ. περισσοτέρων τῶν αἰτηθέντων. Εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι θὰ δοθῇ καὶ περαιτέρω τοιαύτη ἐνίσχυσις πρὸς τὴν χώραν μας. 'Η ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τῶν ἀναγκῶν μας, τῆς συμμορφώσεως τῆς 'Ελλάδος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῆς Συμμαχίας καὶ διακήρυξιν τῆς σημασίας τοῦ 'Ελληνικοῦ παράγοντος διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Πρόκειται διὰ μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως. Τρεῖς ὑπουργοί της, ὑπὸ τὰς προσωπικὰς συνεχεῖς ὁδηγίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, ἔδωσαν τὴν μάχην, εἰς Παρισίους, εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τὴν ἐκέρδισαν. Διότι ἡ 'Ελλάς, ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ ἔχει ἀποκτήσει κῦρος καὶ γόητρον καὶ διεκδικεῖ ὅ,τι δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ, μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἐπιτυγχάνει δὲ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων της.

Η ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΣ

'Η 'Ελληνικὴ Βιομηχανία, ἐν συνεργασίᾳ μὲ διαφόρους ὀργανισμούς, 'Ελληνικοὺς καὶ ξένους, ἱδρύει δύο νέας βιομηχανίας καὶ ἐπεκτείνει τὰς ὑπαρχούσας ἐγκαταστάσεις της, διὰ τὴν παραγωγὴν νημάτων καὶ ὑφασμάτων, δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ δι' ἐξαγωγάς. Διὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ πραγματοποιηθῇ ἐπένδυσις 9 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Θὰ ἐξασφαλισθῇ μόνιμος ἀπασχόλησις διὰ χιλίους ἐργατοϋπαλλήλους καὶ ἡ κατανάλωσις ἐτησίως 7.000 τόννων βάμβακος. Ἐπίσης ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία θὰ ἀποκτήσῃ πολύτιμον συνάλλαγμα διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Καθημερινῶς, τὰ γεγονότα διακηρύσσουν, ὅτι ἡ προγραμματισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας προωθεῖται σταθερῶς καὶ δημιουργεῖ εὐεργετικωτάτας ἐπιπτώσεις διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὸ λαϊκὸν σύνολον.

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

'Η ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως παραταθῇ ἡ ἐπιδότησις τῶν ἀνέργων ναυτικῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1963, ἀποδεικνύει τὴν λαμπρὰν κοινωνικὴν πολιτικήν της καὶ τὴν ἀμέριστον μέριμνάν της ὑπερ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, ἐσημειώθη εἰς μεγάλην ἔκτασιν διεθνὴς ναυτιλιακὴ κρίσις, ἡ ὁποία εἶχεν ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὴν 'Ελλάδα, ἡ ὁποία κατέστη, χάρις εἰς τὴν κυβερνητικὴν πολιτικήν, μία τῶν μεγαλυτέρων ναυτιλιακῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Οὕτω, χιλιάδες ναυτικῶν εὑρέθησαν ἄνεργοι. 'Η Κυβέρνησις μελετᾷ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ δεδομένα διεθνῆ πλαίσια, τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ προβλήματος. Μέχρις ὅτου, ὅμως, εὑρεθῇ ἡ ἀποτελεσματικὴ λύσις, ὀρθότατα ἀπεφάσισε τὴν συνέχισιν τῆς ἐπιδοτήσεως τῶν πληγέντων ἐκ τῆς ἀνεργίας.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Μᾶς διετυπώθησαν παράπονα ἐκ μέρους συνταξιούχων κατὰ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία διεκπεραιώνει τὰς συνταξιουχικὰς ὑποθέσεις. Συγκεκριμένως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ Δήμου δεικνύει μίαν στάσιν ἥκιστα ἀρμόζουσαν εἰς ὑπάλληλον καὶ ἡ συμπεριφορά του κάθε ἄλλο παρὰ εὐγενὴς εἶναι ἔναντι τῶν συνταξιούχων. Εν τούτοις, πρέπει νὰ τρέφωμεν στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς παλαιμάχους αὐτοὺς τῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι ἠνάλωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Καὶ οἱ σημερινοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι θὰ ἔλθουν εἰς τὴν θέσιν τῶν σημερινῶν συνταξιούχων...

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

'Ωραῖον τὸ ἔθιμον καὶ ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων ἢ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἔτους προσφορὰ δώρων πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Τροχαίας Κινήσεως. Εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ὑπάλληλοι, ὑφ' οἱασδήποτε καιρικὰς συνθήκας, εἶναι πάντοτε ἄγρυπνοι εἰς τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν ὁμαλὴν κίνησιν τῶν τροχοφόρων καὶ τῶν πεζῶν καὶ τὴν ἀποτροπὴν δυστυχημάτων. Δικαίως, λοιπόν, καὶ στοιχειωδῶς ἐπιβεβλημένη ἡ ἐτησία αὐτὴ ἐκδήλωσις ἀδροφροσύνης τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Τροχαίας.

ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

(Ε. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ)

Τοῦ κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Διανοούμενος μὲ σπανίαν αἰσθητικὴν ἀντίληψιν, μὲ λεπτότητα καὶ ἀσφάλειαν κρίσεως, μὲ εἰδίκευσιν, εἰς τὴν παιδαγωγικὴν καὶ γενικώτερον εἰς τὰ θέματα τῆς Παιδείας, ὁ κ. Εὐάγγελος Παπανοῦτσος, ὁ συγγραφεύς, ὁ δοκιμιογράφος, ὁ ἐπιφυλλιδογράφος, κατέχει πρώτην θέσιν μεταξὺ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς χώρας. 'Αντιλαμβάνεσθε ἀμέσως, μὲ τὴν πρώτην συνομιλίαν σας, ὅτι ἔχετε ἐνώπιόν σας διανοούμενον, μελετητὴν καὶ στοχαστὴν μεγάλου διαμετρήματος. Καὶ αἰσθάνεσθε τὸ ἰσχυρότατον θέλγητρον ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος κατακτᾶ μὲ τὸ βάρος καὶ τὴν ἁπλότητα, μὲ τὴν ἀρτίαν συγκρότησιν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἐκπληκτικὴν διαύγειαν τῆς διατυπώσεως. Μὲ τὸν κ. Παπανοῦτσον εὑρίσκει τὴν πλήρη δικαίωσίν της ἡ ρῆσις, ὅτι τὸ σοφὸν εἶναι σαφὲς. Καμμὶα προσπάθεια παγιδεύσεως εἰς φραστικὰ σχήματα, καμμιὰ ἐπιτήδευσις ὕφους, καμμιὰ διάθεσις ἐντυπωσιασμοῦ, διὰ λεξιθηρίας. Εἰς τὰ κείμενά του ὅλα κιλοῦν ἀβίαστα, φυσικά, καὶ αὐθόρμητα καὶ δι' αὐτὸ ὅλα, εἶναι σφραγισμένα ἀπὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΜΙΑ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. 'Η Παιδεία εἶναι ἀναμφιβόλως εἷς ἐκ τῶν σοβαρωτέρων τομέων τῆς ζωῆς ἑνὸς Ἔθνους, διότι δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζει τοῦτο τὴν κατάρτισιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῆς μελλούσης γενεᾶς του, ἀποκτᾶ τὰ τεχνικά, ἐπιστημονικὰ καὶ πνευματικὰ στελέχη του, ἀνεβάζει τὸ πολιτιστικόν του ἐπίπεδον καὶ θέτει τὰς βάσεις ἑνὸς ἀνωτέρου πολιτισμοῦ.

Τὸ ἔθνος μας, ἀνέκαθεν ἔδιδεν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸ θέμα τῆς Παιδείας, διότι ἦτο πάντοτε Ἔθνος μὲ ἀνώτερα πνευματικὰ καὶ πολιτιστικὰ ἰδεώδη, ἕνα Ἔθνος φωτισμένων ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον μετέδιδε τὰ φῶτα του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λαούς.

Ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, οὕτω καὶ ἡ Παιδεία μας ὑπέφερε σκληρῶς ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς, ἰδίως ὅμως ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν καταστρεπτικὴν μανίαν τοῦ ἐθνοπροδοτικοῦ κομμουσμοῦ. Μόνον κατὰ τὸν «τρίτον γῦρον» τῶν κομουνιστῶν, τὸν ξενοκίνητον συμμοριτοπόλεμον, κατεστράφησαν ὁλικῶς 1.600 σχολεῖα, ἐνῶ χιλιάδες ἄλλα ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας. Οἱ κομμουνισταὶ ἐστράφησαν ἄλλωστε μὲ ἰδιαιτέραν μανίαν κατὰ τῶν στελεχῶν τῆς Παιδείας μας, ἀφοῦ μόνον κατὰ τὸ αἱματηρὸν Δεκεμβριανὸν κίνημά των κατέσφαξαν 239 ἐκπαιδευτικούς καὶ πολὺ περισσότερους κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον. 'Η Παιδεία μας λοιπὸν ὑπέστη σοβαρὰ πλήγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἀπητοῦντο ἀρκετὸς χρόνος, ἄφθονον χρῆμα καὶ μεγάλη προσπάθεια. 'Εὰν δὲ κάποιος δὲν δικαιοῦται σήμερον νὰ ὁμιλῇ διὰ τὰ ζητήματα καὶ τὰ προβλήματα τῆς Παιδείας μας, αὐτὸς εἶναι ὁ κομμουνισμός, ὁ ἐμπρηστὴς τῶν σχολείων, ὁ δημιουργὸς τοῦ αἴσχους τοῦ παιδομαζώματος, ὁ ἀποπειραθεὶς τὴν γενιτσαροποίησιν τῆς ἑλληνικῆς γενεᾶς.

Ὡς ἦτο ἑπόμενον, τὸ Ἔθνος ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ παραμελήσῃ προσωρινῶς ὅλας τὰς ἄλλας ἀνάγκας του, διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἅπαν τῶν προσπαθειῶν του εἰς τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα διὰ τὴν συντριβὴν τῆς ἐνόπλου προσπαθείας τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς ὑποδούλωσίν του. Ἐν συνεχείᾳ, ὤφειλε νὰ προτάξῃ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀσφαλείας του καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμυντικῆς του ἱκανότητος, ἄνευ τῆς ὁποίας διακυβεύεται αὐτὴ αὕτη ἡ ὕπαρξίς μας ὡς Φυλῆς. Μετὰ ἀπὸ αὐτά, ἡ καθημαγμένη χώρα μας ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ καταβάλῃ μίαν τεραστίαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς της σταθερότητος καὶ διὰ τὴν οἰκονομικήν της ἀνόρθωσιν.

Μόλις λοιπὸν ἐξησφαλίσθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἀμυντικαί, κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ προϋποθέσεις, τὸ Κράτος ἔστρεψε τὴν προσοχήν του εἰς τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ἀνορθώσεως τῆς οἰκονομίας μας. Τοῦτο ἦτο φυσικόν, διότι ἡ οἰκονομία ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς γενικωτέρας ἀναπτύξεως τῆς χώρας ἐξασφαλίζουσα τοὺς ἀναγκαίους πόρους διὰ τὴν τοιαύτην ἀνάπτυξιν. Ἀσφαλῶς, ὑπῆρχον πολλὰ προβλήματα καὶ αἱ ἀνάγκαι ἦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πολλαί. Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ προβλήματα ὅλων τῶν τομέων τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς ταυτοχρόνως. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ ἄλφα διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ βῆτα καὶ κατόπιν τὸ γάμμα.

Ὀρθῶς λοιπὸν τὸ Κράτος ἡγωνίσθη πρωτίστως διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τῆς οἰκονομίας μας, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ἐξυγίανσιν τῶν δημοσίων οἰκονομιῶν, τὴν πραγματοποίησιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν νέων πλουτοφόρων κλάδων τῆς οἰκονομίας μας.

Μέ ἄλλους λόγους, τὸ Κράτος ἐστράφη κυρίως πρὸς τοὺς τομεῖς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀνάπτυξίν των θὰ ἐδημιούργουν τὴν ἀπαραίτητον ὑλικὴν βάσιν, προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀνάπτυξιν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων τομέων.

Διότι, διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῆς Παιδείας μας ἢ διὰ νὰ ἀνέλθῃ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον ἢ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ μία εὐρεῖα κοινωνικὴ πολιτική, χρειάζονται βεβαίως ἔσοδα. Καὶ διὰ νὰ ὑπάρξουν ἔσοδα, πρέπει προηγουμένως νὰ αὐξηθῇ ὁπωσδήποτε ἡ παραγωγὴ μιᾶς χώρας, νὰ ἀνέλθῃ τὸ ἐθνικόν της εἰσόδημα. Οὐδὲὶς δύναται ὡς διὰ μαγείας νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν δεοντολογίαν. Πρόκειται περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς νομοτελείας τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν κανένα σύστημα, κανένα καθεστὼς καὶ καμμία κυβέρνησις μὲ συνείδησιν εὐθύνης, δύνανται νὰ ἀγνοήσουν.

Ἐπεδιώχθη λοιπὸν ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς ἐρειπίων, ἡ ταχεῖα αὔξησις τῆς ἀγροτικῆς καὶ βιομηχανικῆς μας παραγωγῆς, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὴν ἀξιοποίησιν νέων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, ὅπως εἶναι ὁ τουρισμός, ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ πόρους καὶ διὰ τὴν Παιδείαν, διὰ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν κλπ. Συνεπῶς, κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν, ἡ προσπάθεια διὰ τὴν Παιδείαν ἦτο φυσικὸν νὰ ἀκολουθήσῃ ρυθμὸν ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνον τῆς καθαρῶς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως. 'Η ἀνασυγκρότησις ὅμως αὐτὴ θὰ παρεῖχε βαθμιαίως τὴν δυνατότητα διὰ τὴν χρηματοδότησιν καὶ τῶν μὴ ἀμέσως παραγωγικῶν τομέων καὶ διὰ τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῆς ζωῆς μας.

Πράγματι, μὲ τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν — οἰκονομικῶν βάσεων, τὸ Κράτος ἤρχισε βαθμιαίως νὰ στρέφεται περισσότερον πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τῶν ἄλλων, πολυπλήθων ἀναγκῶν. Οὕτω, ἐφαρμόζει ἤδη ἀπό τινος χρόνου μίαν προοδευτικὴν κοινωνικὴν πολιτικήν, ἡ ὁ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ ἐθνικόν μας προϊόν

Η ΣΤΑΦΙΔΑ καὶ αἱ προοπτικαὶ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ

Τοῦ συντάκτου μας κ. ΓΙΑΝΝΗ ΒΟΥΛΔΗ

'Ο σταφιδόκαρπος δὲν εἶναι μόνον τὸ προϊόν, τὸ ὁποῖον ἐπιδρᾷ σημαντικῶς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, λόγῳ τῆς ἐξαγωγῆς του εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἶναι, παραλλήλως, καὶ τὸ εἶδος ἐκεῖνο, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποζοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀτόμων. 'Ο ἀριθμὸς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ μόνον ὑπερβαίνει τὰς 50.000 οἰκογενείας. Ἐὰν εἰς αὐτοὺς προστεθοῦν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν καλλιέργειαν, τὴν συλλογήν, τὴν συσκευασίαν κλπ. τοῦ προϊόντος, ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος διὰ τὴν χώραν μας.

'Ιδιαιτέρως σημαντικὴ εἶναι ἡ συμβολὴ τῆς σταφίδος εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν οἰκονομίαν τῆς περιφερείας μας, ἔνθα, ὡς γνωστόν, καλλιεργεῖται ἡ σταφιδάμπελος. Ἄλλως τε, ἡ σταφὶς καὶ ὁ καπνὸς εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικά μας προϊόντα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐμφανιζόμεθα εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ διεκδικοῦμεν δι' αὐτὰ ὑψηλὰς τιμάς, λόγῳ τῆς ἐκλεκτῆς ποιότητός των.

Κατ' ἔτος, εἴθισται νὰ γίνωνται ἀνασκοπήσεις ἐπὶ τῆς διακινήσεως διαφόρων εἰδῶν, τῆς προσφορᾶς ἰδρυμάτων καὶ τῆς κινήσεως καὶ δραστηριότητος ὑπηρεσιῶν.

'Εγὼ θὰ προσπαθήσω νὰ σκιαγραφήσω τὴν ὅλην κατάστασιν, τὴν ἔχουσαν σχέσιν μὲ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διακίνησιν γενικώτερον τοῦ σταφιδοκάρπου, μὲ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἤντλησα ἀπὸ τὸν Σταφιδικὸν 'Οργανισμὸν καὶ τοὺς ἄλλους σταφιδικοὺς παράγοντας τῆς πόλεώς μας.

'Η ἐφετεινὴ παραγωγὴ σταφιδοκάρπου (δηλαδὴ τοῦ ἔτους 1962) προβλέπεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τοὺς 110.000 τόννους. Τὸ ὕψος αὐτὸ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς βελτιωμένης ποιότης θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ χαροποιῇ τόσον τοὺς κτηματίας, ὅσον καὶ τοὺς χειριζομένους ὑπηρεσιακῶς τὴν ἐν γένει κίνησιν τῆς σταφίδος. Ἐν τούτοις, τὸ διὰ πρώτην φορὰν ἐπιτευχθὲν μεταπολεμικῶς τοιοῦτον παραγωγικὸν ὕψος δὲν ἀποτελεῖ στοιχεῖον εὐοίωνον διὰ τὴν τύχην τοῦ προϊόντος καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀνύψωσιν τῆς οἰκονομίας τῶν παραγωγῶν. Τοὐναντίον, δημιουργεῖ προβλήματα διὰ τὸ Κράτος καὶ τὸν διαχειριζόμενον τὸν σταφιδόκαρπον Α.Σ.Ο. 'Η δυσχέρεια ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ ἐξαγωγαί, καίτοι ἀνώτεραι σημαντικῶς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, δὲν εἶναι, παρὰ ταῦτα, εἰς θέσιν νὰ ἀπορροφήσουν ὁλόκληρον τὴν ἐξαγώγιμον ποσότητα. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ συναγωνισμὸς εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς τοῦ προϊόντος μὲ ὁμοειδὲς τοιοῦτον ἄλλων χωρῶν, ὡς τῆς Αὐστραλίας κλπ. καὶ τὰς προσφερομένας ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου τιμὰς μειώνει καὶ τὰς ποιοτικὰς ἀξιώσεις τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ αὐξάνει.

Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἐξαγωγαὶ εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαί, δεδομένου ὅτι ὑπερβαίνουν τὰς περυσινὰς τοιαύτας κατὰ 2.500 τόννους περίπου, ἤτοι ἐφέτος ἐξήχθησαν μέχρι τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου λήγοντος ἔτους 33.806.404,50 χιλιόγραμμα σταφιδοκάρπου, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ἐξαχθεῖσαι ποσότητες δὲν ὑπερέβησαν τὰ 31.080.974 χιλιόγραμμα.

Οἱ ἀρμόδιοι, ὡσαύτως, σταφιδικοὶ παράγοντες προβλέπουν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ σταφιδοκάρπου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ ὑπερτερήσουν μὲν τῶν περυσινῶν (65.056.197 χιλιόγραμμα), ἀλλ' ὄχι εἰς βαθμὸν ποὺ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπορρόφησις τοῦ προϊόντος. Ὡς ἐκ τούτου, θὰ ὑπάρξουν, κατὰ τὰς σχετικὰς προβλέψεις, πλεονάσματα, τὼν ὁποίων ἡ ἐναποθήκευσις θὰ εἶναι προβληματική. Κατόπιν αὐτοῦ, οἱ ἰθύνοντες καταβάλλουν προσπαθείας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀποθεμάτων πρὸς βιομηχανοποίησιν. Θὰ παραστῇ, δηλαδή, ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν ποσότης 25.000 τόννων περίπου ἐξαγωγίμου σταφίδος, ποσότης τῆς ὁποίας ἡ βιομηχανοποίησις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι ἀδύνατος. Οὕτω καὶ πάλιν οἱ ἀρμόδιοι ἔχουν ἐστραμμένην τὴν προσοχήν των, τὰς ἐνεργείας των καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἐλπίδας των, εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Βεβαίως, ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ θεάρεστος· ἀποτελεῖ, ἐν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ

Συμβατικὴ ἡ ροὴ τοῦ χρόνου. Οὔτε κυλᾷ, οὔτε φεύγει. Δὲν ἔχει πηγή, οὔτε τέρμα. 'Ωκεανὸς ἀπέραντος, ἀσάλευτος καὶ ἀμέτρητος, ἁπλώνεται βουβὸς καὶ ἀνάλγητος, χωρὶς ἀκρογιάλια καὶ ἀκτές. Κι' ἐμεῖς σταγόνες βροχῆς χανόμεθα στὴν ἀπεραντοσύνη. 'Η παρουσία μας ἢ ἀπουσία μας δὲν τὸν ἐνδιαφέρει. Δὲν πληθαίνομε τὰ βουβὰ νερά του. Δὲν σαλεύομε διόλου τὴν ἀβυθομέτρητη ἀπεραντοσύνη του. Καθόλου δὲν τὸν συγκινοῦμε. 'Εμεῖς ὅμως συγκινούμεθα ἀπ' αὐτόν. Τοῦ εἶναι ἀδιάφορος ἡ παρουσία μας. Συγκλονιστικὴ ὅμως ἡ ὑποθετικὴ ροή του γιὰ μᾶς.

Γι' αὐτό, τώρα ποὺ ἔσβυσε τὸ 1962, ἀνατρέχομε στὰ περασμένα. Εἶναι πάντα δύσκολες οἱ στιγμὲς τῆς περισυλλογῆς. Κάναμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὶς ἀποφύγωμε. Φῶτα, θόρυβος, γιορτές, κοσμικότητες ἐστρατολογήθηκαν γιὰ νὰ ξεχάσωμεν. Ὅταν κοπάσῃ ὅμως ὁ θόρυβος καὶ ἡ βοή, ἀπαιτητικὲς γυρνοῦν οἱ ἀναμνήσεις τῶν περασμένων. Δύσκολες στιγμὲς γιὰ ἄτομα καὶ κοινωνίες! 'Αλλὰ καὶ ἀναγκαῖες στιγμές. Θὰ βρεθῇ ἡ ὥρα γιὰ αὐτοσυγκέντρωσι τοῦ καθενὸς μέσα στὴ μυρίοχλο τύρβη τῆς καθημερινότητος...

☆

'Αλλὰ ὁ χρόνος ποὺ ἔσβυσε, ὑπῆρξε συγκλονιστικὸς καὶ γιὰ ὅλη μαζὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ 1962 ἦταν ἕνα «παιδί» τῶν καιρῶν μας, τῶν ἀνωμάλων καιρῶν μας. Καὶ αὐτὸ τώρα μᾶς ἀπασχολεῖ. Χωρὶς νὰ ἀγνοοῦμε τὶς φωτεινὲς πλευρές του, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε, ὅτι μᾶς ἐκληρονόμησε πολλὲς ἀναξιότητες καὶ ἀνησυχίες.

'Ασφαλῶς δὲν «φταίει» μόνο τὸ 1962. Ἕνας σκυταλοδρόμος τῆς αἰωνιότητος ἦτο. Ὅ,τι πῆρε, ἔδωσε. Κι' ἐμεῖς δὲν ἀναζητοῦμε τὸν «πταίστην». Συμπάσχομεν μὲ τὸν ἀτυχήσαντα:

'Ωμὴ καὶ σιδηροπαγὴς καὶ στὸν περασμένο χρόνο ἡ σκληρότης. Κραυγάζουσα ἡ ἀθλιότης. Κυνική, ἀναιδὴς καὶ μωρὰ τοῦ ἄφρονος πλούτου ἡ ἐπίδειξι. Ἄτονος ἡ πνευματικὴ ἀντίστασι. 'Ανησυχητικὴ τῶν πατροπαραδότων βιωμάτων ἡ ἀποδυνάμωσι καὶ ἐπικίνδυνος ὁ ἀποχρωματισμός. Στὸ μουσεῖο οἱ ἀξίες. Πολύρροθος τὼν ἰδεῶν καὶ τῶν συναισθημάτων ὁ κυματισμός. 'Ακατάσχετος ὁ εἰκονοκλαστικὸς πυρετός. Θρασύτατο καὶ χωρὶς ἐλαφρυντικὰ τὸ κῦμα τῆς ἐγκληματικότητος. Εὔσημο καὶ οἰκόσημο γιὰ πολλοὺς ἡ ἀναισθησία. Κουρασμένη ἡ 'Ελευθερία. Χαίνουσα ἡ ἄβυσσος τῶν ἀγνώστων πεπρωμένων. Οἰκουμενικὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἀνασφαλείας. Θερμὸς ὁ ψυχρὸς πόλεμος. Μὲ τὴν θερμοπυρηνικὴ ρομφαία προσπαθήσαμε νὰ χαλιναγωγήσωμε τὰ ἀφηνιασμένα πάθη μας. Στὸ τέλος, ἀφοῦ ἐκινδυνεύσαμε τὼν κινδύνων τὸν κίνδυνον, ἀφήσαμε τὴν πανανθρώπινη εἰρήνη στὸ ἔλεος τοῦ ἀντιπάλου δέους.

'Ο πολιτισμός μας ἐφάνη ὡς κᾶτι τὸ «παλαιούμενον καὶ γηράσκον καὶ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ». Πολλοὶ θυμήθηκαν τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο: «Χαλεπὸς ὁ καιρός· οἱ ἐπιβουλεύοντες πολλοί· τὸ τῆς ἀγάπης γνήσιον ἀπόλωλεν· ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνομεν καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατοῦμεν».

☆

Ὅλα τὰ γεγονότα αὐτά, ποὺ ἀπετέλεσαν τὴν ἐπικα